

БОДРОВ Василь Олександрович (13 (25). 10. 1897, с. Челіщево Тамбов. губ., Росія — 19. 01. 1980, Київ) — фахівець у галузі лісової меліорації. Доктор сільськогосподарських наук (1951), професор (1952). Закін. Воронеж. лісогосп. інститут (1925). Працював на виробництві у м. Нижній Новгород (1925–32); у 1932–37

— старший науковий співробітник Всесоюз. НДІ агролісомеліорації; 1937–42 — завідувач кафедри лісової меліорації Воронеж. лісогосп. інституту; 1948–68 — завідувач кафедри, 1968–77 — проф.-консультант каф. лісової меліорації Київ. лісогосп. інституту. Досліджував проблеми підвищення захисних функцій лісових насаджень, зокрема їхню роль у боротьбі з посухою. Його монографія «Лесоводческий метод борьбы с засухой» (Москва, 1950) була перекл. чес., румун. та болгар. мовами.

Основні праці

Лесная мелиорация: Учеб. Москва, 1940; 1951; 1961; Полезащитное лесоразведение (Теоретические основы). К., 1974.

Рекомендована література

1. Професор В. О. Бодров (1897– 1980): до 100-річчя з дня народж. із серії «Видатні вчені-лісівники України 20 століття» // Наук. вісн. НАУ. 1998. № 8.

В. М. Маурер

Бібліографічний опис:

Бодров Василь Олександрович / В. М. Маурер // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35977>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).